

Dag 8 – Gennem dalen

”Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust, han frelser dem, hvis ånd er sønderbrudt” (Sal 34,19).

Vi var på en to ugers missionstur i Iloilo City, Filippinerne, da jeg blev kaldt til kirkens kontor. ”Frue, du har fået en opringning fra USA – kom hurtigt!” Mit hjerte slog, da jeg løb hen til kontoret og tog telefonen. Forpustet sagde jeg: ”Hallo?” I den anden ende hørte jeg en grådfyldt stemme sige, ”Jodi, Danny er død!” Jeg greb mig vantro til brystet. ”Hvordan?” Hvad skete der?” spurgte jeg.

Min yngste bror, Frank, fortalte at vores ældste bror, Danny, som var alkoholiker og stofmisbruger, var blevet fundet på et motelværelse med en nål i armen. Han havde fået en overdosis af heroin blandet med alkohol. I chok lagde jeg røret på og faldt grædende i min mands arme. Jeg for langt borte hjemmefra til at være sammen med min familie og måtte vente endnu en uge, inden vores missionstur var ovre.

På den lange flyvetur hjem strømmede barndomsmindeerne gennem mit sind. Jeg huskede de særlige lejligheder, hvor jeg og min bror havde leget sammen. Jeg huskede, hvor beskyttende han havde været over for mig. Jeg tænkte på Dannys liv og de valg, han havde foretaget. Mit hjerte havde længtes efter et bedre liv for ham, at han måtte lære Gud at kende og finde fred og glæde.

Danny havde let ved at få venner. Han syntes at være den ”populære” af slagsen. Men da han skulle på gymnasiet, blev hans venner dem, der holdt fester, drak alkohol og eksperimenterede med stoffer. Det varede ikke længe, inden Danny blev alkoholiker og stofmisbruger, som betød, at han ofte røg i arresten og blev sendt til afgiftningsscentre. Til sidst advarede en sagfører Danny, at hvis han ikke forlod byen og slap bort fra sine venner, ville han sikkert ende i fængsel. Så Danny kom til at bo hos min mand og mig et stykke tid.

Mens han var i vores hjem, viste Danny en interesse for åndelige ting. Han deltog i vores familieandagter og blev endog tilmeldt et korrespondanceskole kursus i Bibelen. Han kendte alle de rette svar og fuldførte sine lektioner på rekordtid. Hans liv var ved at ændre sig, og da han selv mente, at han var stabil nok, vendte han hjem igen. Snart var han tilbage hos sine gamle venner og i gang med stoffer – denne gang ude på dybere vand, idet han brugte hårdere stoffer, som til sidst tog hans liv. Hvor det må have knust Guds hjerte at se den, som han havde betalt forløsningens pris for, i denne tilstand, fornedret til en slave af sine vaner. ”Guddommelig kærlighed fælder smertens tårer over mennesker dannet i deres Skabers billede, som ikke vil modtage hans kærlighed” (The Spirit of Prophecy, bind 3, s. 13).

Jeg havde ondt af Danny. At iagttage hans kamp med afhængighed var ødelæggende for vores familie. Mange gange udnyttede han vores forældre, stjal fra dem for at støtte sin afhængighed og løg for at dække over det. De kunne ikke lade ham blive i deres hjem, så han blev hjemløs. Hvor det knuste min mors hjerte at tænke på, at hendes søn sov på gaden om vinteren, spiste i læskure, hvis han overhovedet havde noget at spise, gik rundt på jagt efter flere stoffer. Hun gav ham mange ”ekstra chancer”, men han forandrede sig ikke. Han døde alene. Jeg er så træt af denne verden og Satans manipulationer af dem, der er svage og uden Kristus. Det var aldrig Guds plan, at menneskeheden skulle gå gennem livet i lidelse og ensomhed som Satans slaver.

Jeg har ofte tænkt, om Danny troede på, at Gud elskede ham. Jeg undres over, hvad der gik gennem hans sind de sidste øjeblikke af hans liv. Kaldte han på Gud? Vil han blive frelst? Jeg vil aldrig kende svaret i dette liv, men jeg har tillid til, at vores himmelske Far holdt sin hånd over Danny fra den dag, han blev født. Jeg ved, at Guds kærlighed var hans konstante følgesvend, som hele tiden rakte ud efter ham i barmhjertighed og tilbød ham frelse.